

Записки о авторах

Олена Дуць-Файфер, др габ. проф. ЯУ – літературознавчиня, лемкознавчиня, історичка штуки, редакторка, поетеса; керівничка Кафедры Літературознавства Російского в Інституті Східньославянської Філології Ягайлоньского Університету; основателька напряму філологія російска з русиньско-лемківським языком на Педагогічному Університеті в Кракові, де выкладала лемківській язык, літературу і культуру; секретар Східньоевропейской Комісії Польской Академії Знань; в роках 2005–2014 репрезентантка Лемків в Спільній Комісії Уряду і Народовых і Етнічных Меншын. Ёй науковы заінтересуваня: література а етнічність, література етнічных меншын, меншыновы дискурсы, меджекультуровы реляції, антропологія літературы, ревіталізація zagrożеных культур і языків. Авторка понад 250 науковых публикацій, в тым монографій: *Literatura lemowska w drugiej połowie XIX i na początku XX w.* (2001), *Między bukwą a literą. Współczesna literatura mniejszości białoruskiej, ukraińskiej i lemowskiej w Polsce* (2012), *Treading Paths. Lemko Literature in the Years 1848–1918* (2023). Опрацювала *Антологію повыселенной лемківской літературы* (2002), *Бесідник польско-лемківско-английскій* (2007), *Контекстуальний словник лемківского языка* (2019).

Люба Кральова, др – абсольтентка Філософічного Факультету Кыївского Університету, Філософічного Факультету Карлового Університету в Празі, Філософічного Факультету і Інституту Русиньского Языка і Культуры Університету Шафаріка в Пряшові. Докторат з соціології отримала на Університеті Масарика в Брні. Авторка понад 70 науковых і популярно-науковых публикацій; едиторка перекладу з французского языка: *Rozprava*

o politickej vede 1: *Politická veda ako spoločenská veda. Politický poriadok* (1999), редакторка колективних монографій і наукових збірників: *Rodina v spoločenských premenách Slovenska* (2001), *Aktuálne otázky verejnej politiky* (2006), *Genéza a tvorba verejnej politiky na Slovensku* (2008); підручників: *Vybrané kapitoly zo sociológie* (1996, 2006), *Politika, náboženstvo, rodina ako sociálne inštitúcie* (2009), авторка монографій: *Sociálne inštitúcie (politika, náboženstvo, rodina)* (2007), *ČemERICA IV – Záverečná správa z terénneho sociologického výskumu s názvom: Zisťovanie bariér sebareflexie vlastnej identity u Rusínov a ich súvislosť s (ne)uplatňovaním garantovaných ľudských práv na Slovensku* (2015). Актуальні директорка СНМ – Музею Русинської Культури в Пряшові.

Ніколас Кайл Купенскій, др – історик літератури і культури карпаторусинського, українського і російського модернізму. Професор United States Air Force Academy, де од 2019 р. викладає предмети з обшыри заграничних регіональних досліджень. Был тіж стипендистом Andrew W. Mellonа для русицистів по доктораті в Bowdoin College (2017–2019) і візитуючим професором гуманістичной компаратистыкы і русицистыкы в Bucknell (2013–2015). Од 2013 р. єст заступцьом презеса Carpatho-Rusyn Research Center. Осягнул звания магістра філософії (2011) і доктора філософії (2017) в обшыри славянських языків і літератур в Yale University. Його працы вказали ся в таких часописах як «Slovo», «Музейний вісник», «Україна модерна», «Nationalities Papers», «Harvard Ukrainian Studies», «H-Ukraine» і «Річник Руской Бурсы» а тіж в збірних томах *Ukraine's Outpost: Dnipropetrovsk and the Russian-Ukrainian War* (2022). Дослідник цифрової і публичной гуманістыкы. Єст керівником *The Emil Kubek Project* (2015), в рамках якого досліджаны сут карпаторусинскы соспільности імїгрантів з американського угльового регіону.

Тадеуш Лопаткевіч, др – етнограф, доктор гуманістичных наук в обсягу наук о штуці, знавця памятників, регіоналіста; автор і спілавтор парунадцетьох книжок і парудесятьох наукових статей з обшыри етнографії Карпат, інвентаризаци і охорони памятників. Дослідник лемківской каменярки і народной сакральной плястыкы, в тым малых форм придорожной архітектуры на Лемковині. Автор і спілавтор вельох дослідничых проектів, документацийных прац і виконавства з обсягу консерваци і охорони памятників, головні сакрального деревляного

будівництва, в тым парох храмів з листы світового дідицтва UNESCO. Юрор в ріжных фольклористычных конкурсах. Науковый і технічний редактор а тіж автор графічных проєктів вельох книжок і альбомовых выдань. Презес Стоваришыня Любителів Коросняньской Землі.

Павел Роберт Магочій, проф. – історик, керівник Кафедры Україністыкы Торонтоньского Університету, де окрем українознавчых досіджынь, публикує вельо прац посвяченых історії і сучасности Карпатскых Русинів. Зредагувал м.ін. *Encyklopedia of Rusyn History and Culture* (2002), єст автором вызначных прац: *Shaping of a National Identity: Subcarpathian Rus', 1848–1948* (1978), *Our People: Carpatho-Rusyns and Their Descendants in North America* (1984), *Historical Atlas of Central Europe (History of East Central Europe)* (1995), *Galicia: A Multicultured land* (2005), *With Their Backs to the Mountains: A History of Carpathian Rus' and Carpatho-rusyns* (2015), *Carpathian Rus'. A Historical Atlas* (2017). Єст єдном з найбарже знаных в світі персон русиньского руху народowego.

Наталия Малецка-Новак – лемківска активістка, од 2014 р. звязана зо Стоваришыньом «Руска Бурса» в Горлицях, од 2020 р. в функції ведучой заряду. Спїлтворит русиньскы медиі, головні лем.фм – перше лемківске радийо та інформаційный портал www.lem.fm, публикує тіж м.ін. в газеті «Бесіда» ци «НН ІнфоРусин». Членкыня ансамблю опрацовуючого госла до *Контекстуального Словника Лемківского Языка*. Стипендистка Міністра Культуры і Національной Спадковины в 2020 р.

Даміян Новак – культурознавця, історик. Закінчыл культурознавство (культура карпатскых країв) в ПВЗШ в Саноку, етнічны одношыня і медженародны міграції на Ягайлоньскым Університеті, тепер кінчыт докторантскы студия в обсягу історії на Ряшівскым Університеті. В роках 2014–2017 працювал в ряшівскым Тереновым Одділію Народowego Інституту Дідицтва, а в роках 2018–2021 в Мазярській Загороді в Лоси разом з церквю в Бортным – одділі Музею «Дворы Карвацянів і Гладышів» в Горицях. Од 2021 р. адіюнкт Музею Бічской Землі в Бічу. Од 1997 р. працює соспільні в позаурядовых організациях діючых для сохраніня материяльного дідицтва Карпат. Автор парудесятьох публикаций односячых ся до діів церковной архітектуры, історії Лемковины, монографічных нарысів місцевости з обшыри Галиції і Подоля.

Анна Симкова, др – костюмова і текстильна проектантка, сценографка, педагог. В 1982 р. закінчила Педагогічний Факультет Університету Шафаріка в Пряшові – плястычна едукация і українській язык. В 1991 р. в Братиславі закінчила сценографію – костюмова і сценічна штука. Працувала в Українськом Народном Театрі, днес Театрі Александра Духновича в Пряшові. В роках 1991–1994 робила як незалежна артистка, пізнійше як педагог. Приготовлювала і реалізувала новы студийны плястычны секції дидактычного процесу в словацкых середніх плястычных школах: дизайн облечыня, дизайн інтереру і стінне малярство в архітектурі. Занимала ся професийном публикацийном, лекторском і проектовым діяльністю: была спілавторком концепції і основаня середньої плястычной школы в Пряшові. Писала статі до часописів «ІнфоРусин» і «Русин». Актуальні є кураторком в обсягу штукуы в СНМ – Музею Русиньской Культуры в Пряшові.

Яна Трущынська-Сива – артистка, режысерка, редакторка. В 1985 р. закінчила Інститут Театральных Штук ім. Карпенка-Карого в Кыйові. Была акторком в Українськом Народном Театрі, днес Театрі Александра Духновича в Пряшові. Была активна при основаню телевизийного програму для Русинів як перша редакторка і модераторка. Двадцет років працювала в Словацкым Радио як режысерка літературно-драматычного програму. Актуальні є культурно-пропагандовом менаджерком в СНМ – Музею Русиньской Культуры в Пряшові.

Каміль Федерига – абсольтент інжнірійных і магістерскых студий на Выділі Архітектуры Краківской Політехнікы, а тіж ліценциятскых студий з шведской філології на Ягайлоньскым Університеті. Тепер робит магістерскы студии на шведській філології. Спілавтор магістерской працы «Biała Woda. Ból niepamięci» («Біла Вода – Непамят, што болит»), нагородженой I нагородом в конкурсі на найліпшы ліценциятскы і магістерскы працы, в яких схоснувано бесідувану історію. Його дослідничы заінтересуваня односят ся до: культуры і історії народовых і етнічных меншын, регіональной архітектуры, сучасной архітектуры, теорії архітектуры, середовисковой психології і когнітывного языкознавства. Його предкы походили з Білой Воды на Шляхтівській Руси.

Домініка Цепляк – абсольтвентка Выділу Архітектуры Краківской Політехнікы, студентка напрыму Art&Design на Выділі Штукы Універсітету ім. Комісіі Народовой Едукаціі в Кракові. Досліджыня над дідіцтвам Лемковины зачала од магістерской працы «Biała Woda. Ból nieramięci» («Біла Вода – Непамят, што болит») обороненой на Краківській Політехніці в 2023 р., підняла в ній тему неіснючых лемківскых сел. Ёй дослідничы заінтэресуваня односят ся до: культуры і історіі народowych і етнічных меншын, народной штуки, архітектуры і ремесла, бесідуваной історіі а тіж псіхологіі і соціологіі місця.

Міхал Шымко – докторант на Універсітеті Марії Кірі-Складовской в Любліні. Закінчыл історію штуки, україністыку і документалістыку на Варшавскым Універсітеті. Науково і популістычні занімае ся лемківском/русінськом штуком. Єст куратором выставы сучасной лемківской штуки *Зовнішній і внутрішній прастір. Образы Лемковины в сучасній штуці* в Етноцентрі Коросняньской Землі. Спілтворіт Форум Будучого Культуры. В 2021 р. остал лавреатом гранту Santander Universidades для найліпшых докторантів. Приготовлюе докторску розправу посвячену проблематыці достоменности в лемківській сучасній штуці. Професійні повязаны з Музейом Модерной Штуки і Повсехным Театром в Варшаві.

Noty o autorach

Dominika Cieplak – absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, studentka kierunku Art&Design na Wydziale Sztuki Uniwersytetu im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Badania nad dziedzictwem Łemkowiny rozpoczęła pracą magisterską „Biała Woda. Ból niepamięci”, obronioną na Politechnice Krakowskiej w 2023 r., podejmując tym samym temat nieistniejących wsi łemkowskich. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół: kultury i historii mniejszości narodowych i etnicznych, sztuki, architektury i rzemiosła ludowego, historii mówionej, a także psychologii i socjologii miejsca.

Helena Duć-Fajfer, dr hab., prof. UJ – literaturoznawczyni, łemkoznawczyni, historyczka sztuki, redaktorka, poetka; kierowniczką Katedry Literaturoznawstwa Rosyjskiego w Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego; założycielką kierunku/specjalności filologia rosyjska z językiem rusińsko-łemkowskim na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie, gdzie wykładała język, kulturę i literaturę łemkowską; sekretarz Komisji Wschodnioeuropejskiej PAU; w latach 2005–2014 reprezentantka Łemków w Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych. Jej zainteresowania naukowe to: literatura a etniczność, literatura mniejszości etnicznych, dyskursy mniejszościowe, relacje międzykulturowe, antropologia literatury, rewitalizacja kultur i języków zagrożonych. Autorka ponad 250 publikacji naukowych, w tym monografii: *Literatura łemkowska w drugiej połowie XIX i na początku XX w.* (2001), *Między bukwą a literą. Współczesna literatura mniejszości białoruskiej, ukraińskiej i łemkowskiej w Polsce* (2012), *Treading Paths. Lemko Literature in the Years 1848–1918* (2023). Opracowała *Antologię*

powysiedleńczej literatury łemkowskiej (2002); *Rozmówki polsko-łemkowsko-angielskie* (2007); *Kontekstualny słownik języka łemkowskiego* (2019).

Kamil Federyga – absolwent studiów inżynierskich i magisterskich na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, a także studiów licencjackich z filologii szwedzkiej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Obecnie kontynuuje studia z filologii szwedzkiej na II stopniu. Współautor pracy magisterskiej „Biała Woda. Ból niepamięci” uhonorowanej I nagrodą w konkursie na najlepsze prace licencjacką i magisterską z wykorzystaniem historii mówionej. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół: kultury i historii mniejszości narodowych i etnicznych, architektury regionalnej, architektury współczesnej, teorii architektury, psychologii środowiskowej i językoznawstwa kognitywnego. Jego przodkowie pochodzili z Białej Wody na Rusi Szlachtowskiej.

Luba Kráľová, dr – absolwentka Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Ki-jowskiego, Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Karola w Pradze, Wydziału Filozoficznego i Instytutu Języka i Kultury Rusińskiej Uniwersytetu Šafárika w Preszowie. Doktorat z socjologii uzyskała na Uniwersytecie Masaryka w Brnie. Autorka ponad 70 naukowych i popularnonaukowych publikacji; korektorka przekładu z języka francuskiego: *Rozprava o politickej vede 1: Politická veda ako spoločenská veda. Politický poriadok* (1999); redaktorka monografii zbiorowych i zbiorów naukowych: *Rodina v spoločenských premenách Slovenska* (2001), *Aktuálne otázky verejnej politiky* (2006), *Genéza a tvorba verejnej politiky na Slovensku* (2008); podręczników: *Vybrané kapitoly zo sociológie* (1996, 2006), *Politika, náboženstvo, rodina ako sociálne inštitúcie* (2009); autorka monografii: *Sociálne inštitúcie (politika, náboženstvo, rodina)* (2007), *Čemericia IV – Záverečná správa z terénneho sociologického výskumu s názvom: Zisťovanie bariér sebareflexie vlastnej identity u Rusínov a ich súvislosť s (ne) uplatňovaním garantovaných ľudských práv na Slovensku* (2015). Obecnie jest dyrektorką SMN – Muzeum Kultury Rusińskiej w Preszowie.

Nickholas Kyle Kupensky, dr – historyk literatury i kultury karpackorusińskiego, ukraińskiego i rosyjskiego modernizmu. Profesor języka rosyjskiego na United States Air Force Academy, gdzie od 2019 r. wykłada przedmioty z obszaru studiów zagranicznych, nauk humanistycznych i języka rosyjskiego. Był także stypendystą podoktoranckim (postdoctoral fellow) Andrew W. Mellona dla rusycystów w Bowdoin College (2017–2019) oraz adiunktem

wizytującym z zakresu komparatystyki humanistycznej i rusycystyki w Bucknell (2013–2015). Od 2013 r. jest wiceprezesem Carpatho-Rusyn Research Center. Otrzymał tytuł magistra filozofii (2011) i doktora (2017) w dziedzinie lingwistyki i literaturoznawstwa słowiańskiego na Yale University. Jego prace ukazały się w czasopiśmie, takich jak „Slovo”, „Музейний вісник”, „Україна модерна”, „Nationalities Papers”, „Harvard Ukrainian Studies”, „H-Ukraine”, „Річник Руской Бурсы” oraz tomach zbiorowych: *Ukraine's Outpost: Dnipropetrovsk and the Russian-Ukrainian War* (2022). Badacz humanistyki cyfrowej i publicznej. Jest kierownikiem *The Emil Kubek Project* (2015), w ramach którego badane są społeczności karpackorusińskich imigrantów w amerykańskim regionie węglowym.

Tadeusz Łopatkiewicz, dr – etnograf, doktor nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce, zabytkoznawca, regionalista; autor i współautor kilkunastu książek i kilkudziesięciu artykułów naukowych z zakresu etnografii Karpat, inwentaryzacji i ochrony zabytków. Badacz kamieniarstwa łemkowskiego i ludowej plastyki sakralnej, w tym małych form architektury przydrożnej na Łemkowynie. Autor i współautor szeregu projektów badawczych, prac dokumentacyjnych i realizacji z zakresu konserwacji i ochrony zabytków, głównie sakralnego budownictwa drewnianego, w tym kilku kościołów z listy światowego dziedzictwa UNESCO. Juror w wielu konkursach i przeglądach folklorystycznych. Redaktor naukowy i techniczny oraz autor projektów graficznych wielu książek i wydawnictw albumowych. Prezes Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Krośnieńskiej.

Paul Robert Magocsi, prof. – historyk, kierownik Katedry Ukrainistyki na Uniwersytecie w Toronto, gdzie obok badań ukrajinoznawczych rozwija badania i publikuje prace poświęcone historii i współczesnemu życiu Rusinów Karpackich. Zredagował m.in. *Encyclopedia of Rusyn History and Culture* (2002), jest autorem znaczących prac: *Shaping of a National Identity: Subcarpathian Rus', 1848–1948* (1978), *Our People: Carpatho-Rusyns and Their Descendants in North America* (1984), *Historical Atlas of Central Europe (History of East Central Europe)* (1995) *Galicia: A Multicultured land* (2005), *With Their Backs to the Mountains: A History of Carpathian Rus' and Carpatho-rusyns* (2015), *Carpathian Rus: A Historical Atlas* (2017). Jest jedną z najbardziej znanych na świecie person rusińskiego ruchu narodowego.

Natalia Małecka-Nowak – łemkowska aktywistka, od 2014 r. związana ze Stowarzyszeniem „Ruska Bursa” w Gorlicach, od 2020 r. w funkcji przewodniczącej zarządu. Współtworzy rusińskie media, przede wszystkim lem.fm – pierwsze łemkowskie radio oraz portal informacyjny www.lem.fm, publikuje również m.in. w gazecie „Besida” czy „NN info Rusyn”. Członkini zespołu opracowującego hasła do *Kontekstualnego słownika języka łemkowskiego*. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2020 r.

Damian Nowak – kulturoznawca, historyk, regionalista. Ukończył kulturoznawstwo (kultura krajów karpaccich) na PWSZ w Sanoku, stosunki etniczne i migracje międzynarodowe na Uniwersytecie Jagiellońskim, obecnie kończy studia doktoranckie na Wydziale Socjologiczno-Historycznym Uniwersytetu Rzeszowskiego. W latach 2014–2017 pracował w rzeszowskim Oddziale Terenowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa, a w latach 2018–2021 w Zagrodzie Maziarskiej w Łosiu wraz z cerkwią w Bartnem – oddziale Muzeum „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” w Gorlicach. Od 2021 r. adiunkt Muzeum Ziemi Bieckiej w Bieczu. Od 1997 r. pracuje (społecznie) w organizacjach pozarządowych działających na rzecz zachowania dziedzictwa materialnego Karpat. Autor kilkudziesięciu publikacji dotyczących dziejów architektury cerkiewnej, historii Łemkowiny, zarysów monograficznych miejscowości z obszarów Galicji i Podola.

Anna Simkova, dr – projektantka kostiumów i tekstyliów, scenografka, pedagog. W 1982 r. ukończyła Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Šafárika w Preszowie na kierunkach edukacja artystyczna oraz ukrainistyka. W 1991 r. ukończyła w Bratysławie scenografię – projektowanie kostiumów i scenografii. Pracowała w Ukraińskim Teatrze Narodowym, obecnie Teatrze im. Aleksandra Duchnowicza w Preszowie. W latach 1991–1994 pracowała jako niezależna artystka, później jako pedagog. Przygotowywała i wprowadzała nowe kierunki artystyczne do programu nauczania w słowackich średnich szkołach artystycznych: projektowanie ubrań, architektura wnętrz, malarstwo ścienne w architekturze. Zajmowała się działalnością wydawniczą, dydaktyczną oraz projektowaniem; była współautorką koncepcji i powstania liceum plastycznego w Preszowie. Pisała artykuły do gazet i czasopism „InfoRusyn” i „Rusyn”. Obecnie jest kuratorką w SMN – Muzeum Kultury Rusińskiej w Preszowie.

Michał Szymko – doktorant na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Ukończył historię sztuki, ukrainistykę oraz dokumentalistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Naukowo i populistycznie zajmuje się sztuką łemkowską/rusińską. Jest kuratorem wystawy współczesnej sztuki łemkowskiej *Przestrzeń zewnętrzna i wewnętrzna. Obrazy Łemkowszczyzny w sztuce współczesnej* w Etnocentrum Ziemi Krośnieńskiej. Współtworzy Forum Przyszłości Kultury. W 2021 r. został laureatem grantu Santander Universidades dla najlepszych doktorantów. Przygotowuje rozprawę doktorską dotyczącą problematyki tożsamości w łemkowskiej sztuce współczesnej. Zawodowo związany z Muzeum Sztuki Nowoczesnej oraz Teatrem Powszechnym w Warszawie.

Jana Truščinská-Sivá – artystka, reżyserka, redaktorka. W 1985 r. ukończyła studia w Instytucie Sztuk Teatralnych im. Karpenko-Karego w Kijowie. Była aktorką Ukraińskiego Teatru Narodowego, obecnie Teatru im. Aleksandra Duchnowycza w Preszowie. Brała udział w tworzeniu pierwszych programów telewizyjnych dla Rusinów jako redaktorka i moderatorka. Przez 20 lat była zatrudniona w Słowackim Radiu jako reżyserka audycji literacko-dramatycznych. Obecnie jest menedżerem kultury i promocji w SMN – Muzeum Kultury Rusińskiej w Preszowie.

«Річник Руской Бурсы» то лемкознавчий науковий часопис, в головній мірі лемківскоязычний, видаваний од 2005 р. през Стоваришыня «Руска Бурса» в Горлицях. В штырьох головных частях *Документы, Дискурс, Інспірації, Рецензії* і *Справозданя* поміщаны сут історичны, літературознавчы, языкознавчы, культурознавчы, політологічны і інчы статі, які односят ся до обшыри Лемковины і, шырше, Карпатской Руси. Писмо ма медженародный характер, так од страны публикующих в ним авторів, узнаных спеціалістів лемко і русинознавців з європейскых і американьскых науковых осередків, як і в обшыри його чытателів а тіж маючой над ним надзір Науковой Рады.

„Rocznik Ruskiej Bursy” to łemkoznawcze czasopismo naukowe, w przeważającym stopniu łemkowskojęzyczne, wydawane od 2005 r. przez Stowarzyszenie „Ruska Bursa” w Gorlicach. W czterech głównych działach: *Dokumenty, Dyskurs, Inspiracje, Recenzje* i *Sprawozdania* zamieszczane są teksty historyczne, literaturoznawcze, językoznawcze, kulturoznawcze, politologiczne i inne odnoszące się do obszaru Łemkowiny oraz, szerzej, Rusi Karpackiej. Pismo ma charakter międzynarodowy, zarówno od strony publikujących w nim autorów, uznanych specjalistów łemko- i rusynoznawców z europejskich i amerykańskich ośrodków naukowych, jak i w obszarze jego odbiorców oraz patronującej mu Rady Naukowej.

The *Ruska Bursa Annual* is a scholarly Lemko studies journal, mainly in the Lemko language. It has been published since 2005 by the Ruska Bursa Association in Gorlice, Poland. In the four main sections: Documents; Discussion; Inspiration; Reviews and Reports, there is a mix of history, literary studies, linguistics, cultural studies, political science, and other articles, about the Lemko homeland in general and the broader Carpathian Rus'. The writing is of an international character, from the pages publishing authors, known Lemko and Carpatho-Rusyn studies specialists from Europe and North America, its readership, and above all, its Editorial Board.